

MESAJUL DE CRĂCIUN DIN 2020 AL PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL III

„Tatăl a binevoit, Cuvântul trup s-a făcut,

Și Fecioara a născut pre Dumnezeu întrupat.

Steaua vestește; Magii se închină; păstorii se minunează;

și făptura se bucură.”

Astăzi, Biserica sărbătorește festiv în doxologie și mulțumire aplecarea și concentrarea lui Dumnezeu la mărimea omului. Astăzi, Biserica predică membrilor săi și proclamă lumii și întregului univers legătura și unirea cerului cu pământul și întâlnirea lui Dumnezeu cu omul. Astăzi, cuvântul lui Dumnezeu „Voi locui în ei și voi umbla” (Levitic 26: 11 – 2 Corinteni 6:16) este împlinit. Astăzi, compasiunea lui Dumnezeu și-a depășit neprihănirea. Astăzi, Dumnezeu a umplut creația cu iertare și mântuire. Astăzi, Dumnezeu „a cercetat și a făcut răscumpărare poporului Său” (Luca 1:68). Astăzi, Dumnezeu „în Hristos, împacă lumea cu Sine însuși” (2 Cor. 5:19). Astăzi, „Dumnezeu, trecând cu vederea veacurile neștiinței” (Fapte 17:30), împreună cu vremurile păcatului omului, l-a vizitat pe om în Fiul și Cuvânt Cel Unul Născut.

I-a plăcut lui Dumnezeu, din preamulta Sa dragoste față de om, ca în vremurile din urmă, Cuvântul Său și Fiul Cel Unul-Născut, iubitul, care este de-o ființă cu Tatăl și stă împreună cu El în Tronul Său, să apară în lume vizibil și în formă trupească. Potrivit evanghelistului iubirii, „Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălăsluit între noi ” (Ioan 1:14). Împărtășind aceeași voință cu Tatăl, Fiul a primit trup prin

Duhul Sfânt și Fecioara Maria. A primit un trup logic și sufletesc și a fost născut în trup de către Fecioară. În acest fel, profeția lui Isaia s-a împlinit: „Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel ” (Isaia 7:14 / Matei 1:23). După cum spune imnograful, „Dumnezeu se face om, pentru a-l face pe om Dumnezeu”. Ca Părinte al Bisericii, Sfântul Atanasie spune: „Cuvântul lui Dumnezeu S-a întrupat, pentru ca noi să fim îndumnezeiți și El S-a descoperit pe Sine într-o formă trupească, astfel încât să putem primi firea Tatălui invizibil” (Despre Întrupare, 54). Cum a fost posibil acest lucru? Cum S-a făcută zămislirea, fără a se consuma fapta? A fost posibil, pentru că așa cum a anunțat Îngerul Fecioarei, „Sfântul care Se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema” (Luca 1:35) și pentru că este scris: „rânduiala firii se supune acelor lucruri pe care Dumnezeu le dorește ”. Fecioara a născut pe Dumnezeu Întrupat, nu pe omul îndumnezeit și, prin urmare, este mărită ca Maica Domnului (Theotokos). Acest lucru a fost făcut pentru renașterea, reformarea și transformarea întregii omeniri. Omul a fost primit de Dumnezeu în Hristos, pentru a se împărtăși de dumnezeirea Sa, așa cum spune Sfântul Petru: „a prin ele să vă faceți părtași dumnezeieștii firi” (2 Petru, 1: 4), și să deveniți „făptură nouă” , după cum spune Apostolului Neamurilor (2 Cor. 5:17 / Gal. 6:15). Tocmai această schimbare respectabilă a omului, și anume schimbarea lui de la omul pământesc la cel ceresc, este posibilă în mod tainic, cu condensarea omului, deoarece Hristosul Întrupat l-a primit pe întregul om – „Mi-ai asumat în întregime întreaga mea sinea într-un unire fără confuzie ”, cântă Biserica.

Această taină cerească, izvorâtă de la Dumnezeu este mărturisită de coborârea și manifestarea sa în cursul istoriei umane. Este revelată în întregul univers și în regiunea deloc lipsită de importanță a Sfântului Betleem, la momentul recensământului poporului, în timpul domniei împăratului roman Octavian Augustus. Întreaga creație este invitată să participe la acest eveniment. Cerurile îi îndrumă pe Magi, învățați și

regi persani de departe, cu o stea strălucitoare, arătând prin ei Biserica neamurilor. Îngerii din ceruri cântă „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și de pe pământ pace”, chemându-i pe păstorii care au privegheat noaptea, din localitatea Beit Sahour din apropiere. Magii și păstorii împreună, vin și se pleacă închinându-se, pentru a aduce cinste și daruri, pentru că „îl recunosc pe pruncul fără timp care se află în peșteră”.

El, Care a luat trup de om pentru noi, care S-a făcut prunc în trup, S-a născut într-o peșteră și a fost așezat în iesle, îmbrăcat în scutece, este Acela care „era ca de treizeci de ani când a început (să propovăduiască)” (Luca 3:23), care S-a făcut cunoscut și despre Care se credea că ar fi Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Fiul omului, din Nazaret, Omul-Dumnezeu, într-o ipostază cu două firi, voințe și acțiuni. El este Cel pe care L- „a uns Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere pe Acesta Care a umblat făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavolul” (Fapte 10:38) și prin Cruce, Învierea din morți și Înălțarea Sa, El S-a înălțat la forma Întrupării pe care a primit-o și a făcut-o să stea pe partea dreaptă a Tatălui și a îndumnezeit-o.

Șezând de-a dreapta Tatălui, Hristos le-a trimis ucenicilor Săi pe Mângâietorul, Duhul consolării, Duhul luminării minții și al puterii voinței. Misiunea Sa de împăcare a lui Dumnezeu cu omul, a păcii, a iubirii, chiar a iubirii pentru dușmani, a sfințirii și a iertării păcatelor, a predate-o trupului Său, Biserica, pe care „Hristos a iubit [-o] și s-a dat pe Sine pentru ea”(Efeseni 5:25), și El este capul ei. Biserica nu este doar mărturia prezenței benefice întrupate a lui Hristos pe pământ, ci și continuatoarea misiunii Sale; Îl primește pe om de la începutul vieții sale până la moarte; prin botez, face din om un membru al său, îi îmblânzește și îi înfrumusețează morala; se opune oricărui tip de violență; hrănește pe cei flămânzi, eliberează prizonierii; este o oază de sursă de apă vie în deșertul și singurătatea oamenilor, un loc de rugăciune pentru vindecarea pacienților suferind de

covid-19 și un furnizor de sprijin pentru cei afectați de măsurile de protecție împotriva acestei pandemii.

Biserica Ierusalimului și Frăția Aghiotafită, păzitoarea Sfintelor Lăcașuri, lucrează la această misiune în regiunea arătării istorice a lui Hristos Cel Întrupat și astăzi, chiar în locul Nașterii Sale, smerita și de Dumnezeu-primitoarea Peștera și modesta iesle, în magnifica Basilică ridicată de împărații bizantini Constantin și Iustina. Strigând cu bucurie „ni s-a născut prunc, ni s-a dat fiu”, se roagă pentru pacea Orientului Mijlociu, prosperitatea turmei sale de aici și de peste tot în lume și pentru venirea din nou a cuvioșilor pelerini, astfel încât să poată sărbători împreună Mitropolia sărbătorilor cu Maica Bisericii, în locul în care s-a născut Stăpânul păcii.

În Sfântul Oraș al Betleemului,

LA NAȘTEREA DOMNULUI DIN 2020

Fierbinte rugător pentru toți înaintea lui Dumnezeu,

TEOFIL III

Patriarh al Ierusalimului